

Refusion ved anbringelse

(spørgsmål fra revisor, februar 2016)

Spørgsmål

Fra hvilken dato kan der ydes refusion for udgifterne efter serviceloven, når det fjerde barn anbringes senere, jf. servicelovens § 176 a?

Svar

Det er Ankestyrelsens umiddelbare opfattelse, at betingelserne for at få refusion efter servicelovens § 176 a, stk. 2, først er opfyldt, når det fjerde barn anbringes. Herefter kan der fås refusion, hvis den månedlige udgift overstiger 1/12 af refusionsgrænsen.

Vi henviser til bemærkningerne til lovforslag nr. L140, forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, vedrørende § 176 a, stk. 2.

Under bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser fremgår det, at det foreslås, at refusionsordningen i bestemmelsens stk. 1 også kommer til at omfatte de samlede udgifter til hjælp og støtte efter serviceloven til anbragte børn i en enkelt familie, når der er tale om anbringelse af fire eller flere børn. Formålet er her at sikre, at den enkelte kommune ikke påføres store udgifter i indsatsen over for en enkelt familie, hvor det er nødvendigt at anbringe en hel søskendeflok.

Ordnningen i bestemmelsens stk. 2 gælder for anbringelser i henhold til servicelovens § 52, stk. 3, nr. 7, og for udgifter til ophold i et anbringelsessted efter servicelovens § 76, stk. 3, nr. 1 eller 3. Refusionsordningen træder i funktion, når én kommune anbringer børn fra samme husstand og det samlede antal anbragte børn fra husstanden udgør fire eller flere børn. De udgifter, der kan medregnes, er alle udgifter til foranstaltninger efter serviceloven i forhold til de anbragte børn, det vil sige ikke kun udgifterne til anbringelserne. Med ordningen sikres kommunerne således refusion på 25 procent for den del af de samlede udgifter til de anbragte børn, der overstiger 710.000 kr. årligt og 50 procent for den del af de samlede udgifter, der overstiger 1.420.000 kr.

Når refusionsberettigede udgifter skal opgøres og hjemtages af kommunen fra staten, ansættes statsrefusionen efter stk. 1 og 2, som løbende foranstaltninger, og udgifterne opgøres på baggrund af månedstaksten, det vil sige, at der skal sammenholdes med 1/12 af refusionsgrænsen. Det betyder, at en kommune vil kunne få refusion for udgifter i en sag, hvor anbringelsen påbegyndes f.eks. i september måned, og hvor den månedlige udgift overstiger 1/12 af refusionsgrænsen i f.eks. de fire måneder, hvor der er udgifter til anbringelsen, men hvor udgifterne i sagen ikke i kalenderåret som helhed når op over den årlige refusionsgrænse.

Det fremgår også af punkt 55 i vejledning nr. 9007 af 7. januar 2014 om særlig støtte til børn og unge og deres familier, at refusionsordningen træder i funktion, når én kommune anbringer børn fra samme husstand og det samlede antal anbragte børn fra husstanden udgør fire eller flere børn.